

[Lannung.]

gen. Jeg skal derfor til Slut kun sige til den højtærede Justitsminister, at jeg med stor Interesse har studeret Oplysningerne i Bilag 2 til Folketingets Betænkning og navnlig noteret mig, at der endnu sidder, om end et mindre Antal internerede hos Modstandsbevægelsen. Jeg glæder mig over, at det alt overvejende Flertal af internerede nu er bragt ind under de almindelige, normale, forfatningsmæssige Former, et Spørgsmaal, som jeg flere Gange har haft Lejlighed til at interessere mig for i dette høje Ting, men jeg kan kun paa Linie med mine tidligere Udtalelser meget henstille til Justitsministeren og til Regeringen i øvrigt, at ogsaa denne sidste Rest af de internerede overføres til de normale Myndigheder, og jeg vil gerne spørge Justitsministeren, om han ikke mener, at det nu vil være muligt meget hurtigt at faa den sidste Rest i Grundlovsforhør, saa at alle herefter kan være inde under de almindelige, forfatningsmæssige Former.

Hermed skal jeg tilsige en velvillig Behandling.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Jeg maa maaske indledningsvis gøre opmærksom paa, at i den Opgørelse over de internerede, som er optrykt som Bilag 2 i det høje Folketingsudvalgs Betænkning, er der i Overskriften indløbet en Trykfejl. Der staar: Oversigt over fængslede og internerede Personer pr. 20. Maj 1945. Der skulde staa: pr. 20. August. Endvidere maa jeg sige med Hensyn til Tallet paa dem, der endnu sidder til Rest som internerede — Tallet er opgjort til 115 —, at dette Tal i de sidste Uger er gaaet stadigt og hurtigt ned, og det gaar stadig ned. Tempoet i Nedbringelsen af Tallet er jo afhængigt af det Antal Politifolk, som man kan sætte til Undersøgelsen, og det har været og er stadig vor Bestræbelse at fremme de Sager saa hurtigt som muligt, saa dette Tal, 115, snarest kan reduceres til 0.

Jeg forstaar godt, at man beklager, at dette Lovforslag først kommer nu, og at det ikke ledsages af den afsluttende tredje Afdeling om de økonomiske Sanktioner; men jeg maa maaske have Lov til at gøre opmærksom paa, at dette skyldes de Forhold, under hvilke det første Straffelovstillæg blev til. Det var en bydende Nødvendighed, saa hurtigt som muligt efter Danmarks Befrielse, at have udformet, have

vedtaget de Straffelovsregler, som skulde komme til Anvendelse. Arbejdet med Forberedelsen af Lovforslaget maatte gøres illegalt i den tyske Tid. Det var for dem, der beskæftigede sig med det, baade, om jeg saa maa sige, paa min Side og for de Politikere og Embedsmænd, som deltog i Forhandlingen, et meget farligt Emne. Man maatte gaa forsigtigt til Værks; det var ikke muligt at gennemarbejde det Kapitel, som handlede om Værnemagere, inden for det Tidspunkt, da det var nødvendigt at fremsætte et Straffelovsforslag. Det er lignende Betragtninger, som gør, at jeg nu har været nødt til, meget imod, hvad jeg selv ønskede, at dele igen, at komme med dette Forslag som et Forslag Nr. 2. Naar det alligevel er gjort, er det ud fra Erkendelsen af den Trang, som der for Retsanvendelsen var til, at man fik i hvert Fald Straffeloven gjort færdig.

Der er af de ærede Ordførere for Partierne gjort forskellige Bemærkninger til Enkelthederne i Lovforslaget. Jeg haaber, man vil være enig med mig i, at en væsentlig Del af dem egner sig bedst til videre Drøftelse i Udvalget. Kun et Par enkelte Ting vil jeg nævne her.

Der blev af det ærede Medlem Hr. Bjerre rejst et Spørgsmaal om, hvordan man beregnede Fortjenesten i Forhold til Skat, som allerede var erlagt. Jeg tror, man maa behandle det Spørgsmaal saadan, som det er behandlet i Forhold til andre Tilfælde, hvor der i Henhold til Krigslovgivningen er paalagt Tilbagebetaling og Erstatningspligt. Der er den Fortjeneste, som er inddraget, gjort op uden Hensyn til, at der kan være betalt Skat af den i det forløbne Aar, og de paagældende, som det har drejet sig om, er saa henvist til at henvende sig til Skattemyndighederne for at faa Skattespørgsmaalene reguleret. Det er i øvrigt, saa vidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, gaaet saa mærkeligt, at Skattevæsenet har haft meget faa Henvendelser, om overhovedet nogen, om Efterregulering af skattemæssige Spørgsmaal.

Spørgsmaalet, om det er rigtigt, at Straffen er sat til Fængsel, uden at man har medtaget Bøde og Hæfte, er et Spørgsmaal, som jeg har haft Lejlighed til at drøfte med Medlemmer af de to høje Ting inden Forslagets Forelæggelse, og jeg kan kun sige, at jeg bekender mig stadig til den Opfattelse, som under disse Drøftelser blev gjort gældende, og som førte til, at man gav Lovforslagets Strafferamme det Omfang, den har nu.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den